

דעם רבינ'ס

עוֹכֵס

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער.

שטעלט אייך פאר ווי א אינגל פון צען יאר גייט מיט א תהלים אין גאס און שפאצירט זיך אזוי געמיטלעך, פלוצלינג באגעגנט ער איינער פון די גאר גרויסע פוסקים פון אונזער דור, אדער איינער פון די גרויסע צדיקים פון דור, און דער גאון, דער צדיק גייט צו צום אינגל און זאגט אים: "מיין טייער קינד, איך וויל זיין דיין חבר און איך וויל זיין דיין רבי, איך וויל זיין דיין תלמיד, איך וויל האבן מיט

אמתית ותמימה דער גרעסטער געוואלדיגער מקור וואו עס קוועלן ארויס אמת'ע און תמימות'דיגע חכמה וואס מיר האבן נישט קיין השגה דערצו. אינעם בריוו, בעט ר' נתן פון זיינע קינדער אז זיי זאלן יעדן טאג לערנען חמש און זאגן תהלים, לערנען הלכה יעדן טאג און אויסרעדן דאס הארץ צום באשעפער אויף אידיש וויפיל מען קען, און אויב מען קען נישט איז מען מקיים דעם פסוק

ד'הם לה' והתחולל לו - שווייג צום אויבערשטן און ווארט אים, דאס אליין אז מען זיצט אין א באשטימטע ארט און מען בענקט פון און מען שווייגט צו ארויסגיין פון אלע נארישקייטן פונעם עולם הזה, דאס איז אויף זייער טייער ביים אויבערשטן, ולה' הישועה אז קומענדיגע טעג וועסטו קענען זיך מער עפענען דאס מויל צום באשעפער.

120

דיר א חלק אויף אייביג, לנצח נצחים." מען קען זיך נישט אויסמאלן די התרגשות, די שמחה און התפעלות וואס דער אינגל וועט האבן.

יעצט לאמיר ווייטער שפינען אונזערע געדאנקען. שטעל זיך פאר אז דו גייסט אין גאס מיט דיין חבר און אייך טרעפן ר' נתן, און ער זאגט ענק: "דא רעדט צו אייך, אייער חבר, אייער רבי, אייער תלמיד, און ווארט אז זיין חלק זאל זיין מיט אייך אויף אלעמאל!"

מיט די ווערטער שרייבט זיך ר' נתן אונטער אין א בריוו (ש"ס, מס'וואך עקב תר"א, טשערין), וואו ער רעדט צו זיינע קינדער איבער עבודת השם. זאגט ר' נתן אזוי: "וואויל איז אייער חלק טאמער וועט איר מקיים זיין מיינע רייד, ווייל מיינע רייד איז נישט פון מיין הארץ חלילה, נאר פון די הארץ פון גרויסן צדיק דער הייליגער קדוש עליון, און אלע מיינע דיבורים זענען נובע ממקור החכמה

קױעכצן מיט פרייד!

המשך פון פאריגע וואך יענע צייטן ווען ר' חיים בנימין בראד ז"ל פון פוילן וועלכער איז מקורב געווארן צו אונזערע לייט און חתונה געהאט קיין מעזיבוש האט געזוכט א קוואל פאר פרנסה און דא האט מען געמוזט אנקומען צו די אידישע משומדים, זיי האבן זיך פאראויס אויסגענומען א תנאי: "ארבעטן שבת" רחמנא לצלן

דאס איז געווען דעם טאטנס מצב זוכנדיג א פרנסה שטעלע. פארשטייט זיך אז מיין טאטע האט זיך אנטזאגט צו ארבעטן שבת, אבער די

קאמעניסטישע חברה האבן אים געצימבלט מיט שפאט: "ווארט נאר ווארט, דו וועסט זיך נאך בעטן ביי אונז פאר א פרנסה, מיט שבת און שבת... פרנסה געבן אונז, רחמנא לצלון!"

דער טאטע האט מיט זיכערקייט געענטפערט: "שבת וועל איך נישט ארבעטן, זאל זיין וואס זאל נאר זיין!"

מיר זענען געווען צוויי קינדער אין שטוב, מיין גרעסערע שוועסטער רייזל עליו השלום (שפעטער חתונה געהאט מיט הרה"ח ר' זלמן אסטוליו) און איך. צו אויסהאלטן א שטוב אין אזעלכע אומשטענדן איז טאקע געווען קריעת ים סוף, מיר האבן געליטן שרעקליכע הונגער און פיון. איך קען נישט פארגעסן איין שבת, אלס זעקס יעריג קינד, אהיימקומענדיג פון בית מדרש און דער טיש איז געווען געדעקט מיט

ליידיגע טעלערס, ווער האט געקענט חלומ'ען צו מאכן קדוש אויף וויין. אבער אפילו א שטיקל ברויט וואס מען זאל דערויף קענען קדוש מאכן איז לידער אויף נישט געווען. 'לידיג!' איז ממש דער אויסדריק; א שטוב ליידיג פון עסן. דער טאטע האט זיך געווערטלט מיט א ביטערע שמייכל אויף זיין געזיכט: "שינה בשבת תענוג, אז ס'איז נישט דא וואס צו עסן, וועל איך מיר לייגן און הנאה האבן פונעם שבת שלאף..."

איך בין אריין אין בעט און איינגעשלאפן, ווען מיין מאגן רודערט פון הונגער. שבת נאכמיטאג נאכן זיך דערוועקן האבן איך דערזען א שטיקל ברויט אויפן טיש. קיין סך שאלות

האבן איך נישט געפרעגט, נאר זיך צוגעכאפט דערצו און אריינגערקט געשווינד. זעט אויס אז איינע פון די שכנות האבן זיך דערוויסט אז מיר האבן נישט אויף קדוש און לחם משנה צו מאכן, האט זי אריינגעשיקט דאס שטיקל ברויט.

ר' חיים בנימין בראד ז"ל

עס ליגט מיר אין געדאנק אסאך זכרונות פון מיינע יארן אין מעזיבוש. מיין זיידע ר' נפתלי הערץ פלעגט מיר דערציילן וועגן די שטאט און אלעס ארום. ער פלעגט מיר פארשטעלן וויאזוי די אמאליגע מעזיבוש'ע אידן האבן אויסגעזען. איך האב טאקע זוכה געווען אין מיינע קינדערישע יארן צו דאווענען אין בעל שם טוב'ס שול, און זוכה געווען צו עולה זיין שמחת תורה ביי די עליה פון 'כל הנערים' אינעם הייליגן ספר תורה, וואס לויט די מסורה האט דער הייליגער בעל שם עולה געווען לתורה

א נייע בעקישטע

צווייטן צו זען וועלכע ס'פאסט מיר די בעסטע. און ב"ה איך האב מיר עפעס דערוועלט. איך מאך א סימן ביי מיר וועלכע נומער און מוסטער איך דארף און איך הענג עס צוריק אויף מיט די פונדא צוריקצוקומען באלד ווי דער אויבערשטער באשערט מיר דאס געלט. וואס וועט זיין טאמער איינער וועט עס אויסכאפן און די געשעפט וועט נישט האבן א צווייטע?

איך טראכט נישט אריין. א זאך וואס איז מיר באשערט קען קיינער נישט צונעמען. איך הייב אן צו גיין צום טיר און מיין טעלעפאן צוקלינגט זיך. א נארמאלער ערשיינונג.

"העלא משה", הער איך מיין קרוב אויפן טעלעפאן. "יא, וואס הערט זיך נייעס?"

"איך האב געלט פאר דיר! אבער ביטע קום עס שוין אפנעמען. איך פארנעם נישט צו האלטן יענעמס געלט ביי זיך!" זאגט ער מיר שטרענג. ער דארף מיר אבער נישט ווארענען. איך גיי גלייך אריבער נעמען דאס געלט. ער וואוינט ממלש אין זעלבן גאס פון דעם געשעפט וואו איך שטיי יעצט. איך נעם דעם קאנווערט און ריכט מייע טריט גלייך צוריק צום געשעפט. די בעקישטע שטייט נאך אויפן זעלבן פלאץ וואו איך האב איר איבערגעלאזט עטליכע מינוט צוריק. איך באצאל און גיי אהיים פרייליכערהייט. דער אויבערשטער האט מיר באשערט מיין צרכי חג פונקט אין די ריכטיגע מינוט.

יעצט ערב יום טוב ווען די הוצאות פון די מצוות שטייגן, איבערהויפט מיר ברוסלבער חסידים וואס האבן די אומגעהויערע הוצאות פון רייזן קיין אומאן, דארפן מיר זיך מער מתוק זיין זיך צו פארלאזן אויפן אויבערשטן אז ער וועט אונז נישט פארלאזן און צושטעלן אלע אונזערע געברויכן צו קענען מקיים זיין די מצוות. א אידישע לעבן קאסט געלט און דער אויבערשטער געבט וויפיל מען ברויך. נאר נישט זארגן!

ערב יום טוב תשפ"א. די ארבעט איז פיל. מען לויפט ארום פארסאפעט פון איין פליכט צום צווייטן, מען ווייסט שוין נישט וואס פריער צו טון. איינע פון מיינע וויכטיגע ענינים וואס איך האב נאך געדארפט ערלעדיגן איז געווען צו באשטעלן א נייע בעקישטע. זייער פשוט אבער גארנישט אזוי פשוט. כ'קען אריינגיין אין געשעפט, אויסקלייבן א בעקישטע און ארויסגיין? נישט פונקט אזוי ווייל אן קיין געלט גייט מען נישט אריין אין קיין געשעפט. דאס איז דער סדר העולם זייט וועלט באשאף. נו, וואס מאכסטו א רעש, האסטו געלט גיי קויף און אויב נישט איז נישט. אבער וואס זאל איך טון אז מיין בעקישטע אין שאפע איז שוין נישט צום ניצן. ס'איז שוין מער ברויך ווי שווארץ, אפגעריבן און צעריסן נאך פון די אלטע גוטע צייטן. קומט דער זמן שמחתנו קען מען אים נישט אויפנעמען מיט דעם.

וואס טוט א איד? מען בעט דעם אויבערשטן. דאס האב איך געטון איינמאל און נאכאמאל יענעם ערב סכות.

א וואך פאר סכות. אין א פארנאכטס האב איך געטראכט אז היינט האב איך אביסל איבעריגע צייט וועל איך אריינגיין אין געשעפט צו אויסקלייבן א בעקישטע אז ווען דער אויבערשטער וועט מיר העלפן זאל איך נישט דארפן שטיין אין די רייע אין געשעפט, איך וועל קענען נאר אריינגיין און עס אפנעמען. אומר ועושה, איך גיי ארויס פון בית המדרש גלייך צום געשעפט און איך פרוביר אן איין בעקישטע נאכן

די ניינטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט דער חכם און דער תם 2

מיט אים צו שמוסין. פֿדי זיי זאלין האבן עפעס צו שפּעטין.

און דער תם פֿלעגט זיי צו זאגן נאר אָן ליצנות. און תּיפֿף ווי מען האט אים גיענפּערט אָן ליצנות. האט ער זיי צו גיהערט. און האט אָנגיהויבן מיט זיי צו שמוסין. ווארין ווייטער. האט ער ניט גיוואלט אַיבער טראַכטן חכמות. טאַמער איז דאס אַליין ליצנות.

ווארין ער איז גיווען אַ תּם. און אַז ער האט פֿאַרט גיזעהן אַז זיי מיינען ליצנות. פֿלעגט ער זאגן וואס וועט זיין אַז דו וועסט שוין קלוגער זיין פון מיר. וועסטו זיך ערשט זיין אַ נאר. ווארין וואס טרעף אַיך אָן. און אַז דו וועסט שוין פון מיר קלוגער זיין וועסטו זיך ערשט זיין אַ

נאר. (אזוי איז אַלץ גיווען דער שטייגער פון דעם תּם. היינט וועלן מיר ווידער דערציילן פון דעם חכם).

דערנוייל איז גיווארן אַ רעש אַז דער חכם פֿאַרט. און ער קומט אָן מיט גרויס גדולה און מיט גרויס חכמה. איז דער תּם אויך גילאפּין אים אַקעגין מיט גרויס שמחה. און האט גיזאגט צום ווייב. גיב מיר גיך די יופּא לאם אַיך גיין אַקעגין מיין ליבן חבּר לאם אַיך אים זעהן. האט זי אים גיגעבן דעם פֿעלץ. איז ער אים אַקעגין גילאפּין און דעם חכם איז גיפֿאַרין אין אַ קאַרטע. מיט גרויסקייט.

איז אים גיקומען אַקעגין דער תּם. און האט אים גיגעבן שלום מיט שמחה מיט גרויס ליבשאפט. (און האט צו אים גיזאגט) מיין ליבער ברודער וואס טוסטו. גילויבט איז גאט וואס ער האט דיך גיבראַכט און אַיך בּין זוכה דיך צו זעהן.

אַז ער האט שוין גימאַכט דעם שוף. און מן הסתם האט דער שוף גיהאט דריי עקין ווארין ער האט זיך די מלאכה ניט גיקענט אין גאַנצין. פֿלעגט ער נעמען דעם שוף אין דער האנט אריין און האט אים זייער גילויבט. און ער האט גרויס תּענוג גיהאט פון אים.

און פֿלעגט זאגן. מיין ווייב. וואסיר אַ שיינקייט און וואסיר אַ וואוילקייט דאס שיקעלע איז. וואסיר אַ זיסקייט דאס שיקעלע איז. וואסיר אַ האַנקדיק. וואסיר אַ צוקירדיק שיקעלע דאס איז. האט זי אים גיפֿרעגט. אַז עס איז יואַ אזוי פֿאַר וואס אַנדערע שוסטירס נעמען דריי גולדען פֿאַר אַ פֿאַר שוץ. און דו נעמסט נאַר אַ האַלבין טאַלער. (דײַטש אַ גולדן מיט אַ האַלבין)

האט ער גיענפּערט. וואס האט דאס צו מיר. דאס איז יענעמס מעשה. און דאס איז מיין מעשה. און ווידער וואס האבן מיר צו שמוסין פון אַנדערע לייט. לאמיר נאר אָנהייבן באַרעכענען וויפיל אַיך גוין דא אין דעם שיקעל מיד ליד. די לעדער קאַסט מײַך אזוי פּיל. זױוּצײע און דראַטווײס קאַסט אזוי פּיל. לאַפּקײס אזוי פּיל. און אזוי אַנדערע זאַכײַן אזוי פּיל. הײַנט גױוּײַן אײַך מײַד לײַד צײַהן גראַשײַן. נאָ וואַס אײַרט עס מײַך אזוי אַ רווח מײַד ליד. און ער איז גיווען נאר פֿרייליך און לוסטיק תּמיד.

און ביי דער וועלט איז ער גיווען אַ גישפּעט. און זיי האבן דא גיקריגן וואס זיי ווילן. ווארין זיי האבן דא גיהאט אים וועמען צו שפּעטין אזוי ווי זיי האבן גיוואלט. ווארין ער האט אפנים גיהאט ביי זיי ווי אַ מְשוּגַענער. פֿלעגין מענשן קומען. און האבן אין מיסטנע אָן גיהויבן

דעם חֶכֶם. איז דער חֶכֶם צו אים אַרײַן. און ער איז בײַ אים גײַשטאָנען.

און דער חֶכֶם איז גײַווען פּוּל מײַט יְסוּרִים תְּמִיד. וואַרײַן ער האָט גײַלאָזט אַ שֵׁם אַז ער איז אַ גְרוֹיִסער חֶכֶם און אַ גְרוֹיִסער בַּעַל מְלָאכָה און אַ גְרוֹיִסער דאַקטער זײַער. איז גײַקומען אַ שְׂרָרָה. און האָט גײַהײַסן אַז ער זאל אים מאַכן אַ גײַלדײַן פּײַנגערײַל.

האַט ער אים גײַמאַכט זײַער אַ וואוּײַל פּײַנגערײַל. און האָט דאַרט אויס גײַקײַצט גײַמעלײַן מײַט זײַער וואוּײַלע גענג און האָט דאַרט אויס גײַקײַצט אַ בױם וואָס סײַ גײַווען גאַר אַ חײַדוּש. איז גײַקומען דער שְׂרָרָה. און סײַ איז אים גאַר נײַט גײַפעלײַן דאַס פּײַנגערײַל.

האַט ער גײַהאַט גְרוֹיִסע יְסוּרִים. וואַרײַן ער האָט בײַ זײַך גוואָקסט אַז דאַס פּײַנגערײַל מײַט דעם בײַמײַל זאל גײַווען זײַן אין שְׂפּאַנאַ וואָלט עס זײַער חשוב גײַווען סײַ וואָלט דאַרט גײַווען אַ חײַדוּש. און דאָ גײַפעלײַט עס גאַר נײַט.

און אַזײַ איז אַמאַל גײַקומען אַ גְרוֹיִסער שְׂרָרָה און האָט גײַבְּרַאכט אַ טײַעֲרִין דוּמײַט וואָס מען האָט אים גײַבְּרַאכט פּוּן ווײַטע לַעֲנֻדָּע. און ער האָט אים גײַבְּרַאכט נאָך אַ דוּמײַט מײַט אַ גײַמעל און האָט אים גײַהײַסן אַז ער זאל אוּסְקײַצײַן אַזײַ ווי דאַס גײַמעל איז אַזײַ זאל ער אויס קײַרײַצן אויף דעם דוּמײַט וואָס ער האָט אים גײַבְּרַאכט (וואָס ער איז גײַווען פּוּן ווײַטע לַעֲנֻדָּע) האָט ער אויס גײַקײַצט פּוּנְקֻט אַזײַ ווי דאַס גײַמעל.

נאַר ער האָט גײַפעלײַט אײַן זאָך וואָס קײַן שׁוּם מעַנְשׁ איז דײַרײַ קײַן מְבִין נײַט גײַווען נאַר ער אַלײַן. איז גײַקומען דער שְׂרָרָה און האָט אַפּגײַנוּמען דעם דוּמײַט. און ער איז אים וואוּײַל גײַפעלײַן.

און דער חֶכֶם קוֹקֵט אים אָן. בײַ אים איז זײַך דײַ גאַנצע וועלט אויף גײַווען גאַר נײַשט (אַזײַ ווי אויבן איז גײַשטאַנען. אַז אַלע מעַנְשׁ פּוּן דער וועלט האָבן בײַ אים גאַר נײַט אַן גײַטראָפּן. וואַרײַן ער איז בײַ זײַך קלוגער גײַווען פּוּן גאַר דער וועלט) מְכַל שֶׁכֶּן. אַזײַ אַ מעַנְשׁ. וואָס ער האָט אַ פּוּן ווי אַ מְשׁוּגָע.

נאַר פּוּן דעסַט וועגײַן פּאַרט מַחֲמַת דײַ אַהֲבָה פּוּן דער יוגנט וואָס זײַ האָבן זײַך זײַער לײַב גײַהאַט. האָט ער אים מַקְרַב גײַווען. און ער איז מײַט אים גײַפאַרײַן אין שְׁטאַט אַרײַן. און דײַ צוויי בעלײַ בתײַם דײַ פעטער פּוּן דײַ צוויי קײַנדער (דײַיני פּוּן דעם חֶכֶם און פּוּן דעם תּוֹם) זענען זײַ גײַשטאַרְבֵּן. אין דער צײַט וואָס דער חֶכֶם איז אויסײַן גײַווען אין מְדִינַת. און האָבן אײַבער גײַלאָזט זײַערע הײַזער. דער תּוֹם איז גײַווען אויף זײַן אָרט.

איז ער אַרײַן אין זײַן אַפּטעֶרס הויז און האָט עס גײַרשײַט. דער חֶכֶם איז אַפּער גײַווען אין פּרַעמֶדע מְדִינַת האָט קײַנער נײַט גײַהאַט אַפּ צו נעמען דאַס הויז. איז דאַס הויז פּוּן דעם חֶכֶם פּלָה ואַבֵּד גײַוואַרײַן. און סײַ איז דערפּוּן גאַר נײַט גײַבְּלײַבן. האָט דער חֶכֶם נײַט גײַהאַט קײַן שְׁטוּב ער זאל אַרײַן בַּשֶּׁעַת אַז ער איז גײַקומען.

איז ער פאַר פאַרײַן אין אײַן אַרְבִּיריק אַרײַן. האָט ער דאַרט גײַהאַט יְסוּרִים. וואַרײַן סײַ איז נײַט גײַווען אַזײַ אײַן אַרְבִּיריק ווי ער האָט גײַוואָלט. און דער תּוֹם. האָט זײַך שׁוּין הײַנט גײַפּוּנען אַ נײַ טועכְך און פּלַעגט לײַפּײַן אַלע מאַל צום חֶכֶם מײַט לײַבשאַפּט און מײַט שְׂמַחָה. און ער האָט גײַזען אַז דער חֶכֶם האָט יְסוּרִים פּוּן דער אַרְבִּיריק.

האַט דער תּוֹם גײַזאַגט צום חֶכֶם. בְּרֻדָּע. גײַ צו מײַר אַרײַן אין מײַן שְׁטוּב אַרײַן. וועסטו בײַ מײַר שְׁטײַן און אײַך וועל מײַך צום אויף נעמען אין אײַן זענען גאַר וואָס אײַך האָב. און גאַר מײַן שְׁטוּב וועסטו האָבן. איז דאַס גײַפעלײַן

און דער חכם האט גיהאט גרויסע יסורים פון דעם פֿעלער וואס ער האט גיפֿעלט. ער האט זיך גיטראכט. אזוי קלוג ווי איך בין. היינט זאל זיך מיר טרעפֿן א פֿעלער.

און אזוי אין דאקטיריי האט ער אויך גיהאט יסורים אז ער איז גיקומען צו איין חולה. און ער האט אים גיגעבן רפואות וואס ער האט גיוואוסט קלאר אז דעם חולה וועט גיין אויף לעבין איז ער מחויב בוודאי גיהיילט צו ווערן פון די רפואות ווארין סע איז זייער וואוילע רפואות. דערנאך איז אבער דער חולה גישטארבן. האט דער עולם גיזאגט. אז ער איז גישטארבן דורך אים. האט ער גרויסע יסורים דערפון גיהאט.

און אזוי אמאל האט ער גיגעבן רפואות א חולה. און דער חולה איז גיוונד גיווארין. און דער עולם האט גיזאגט סע איז אַ מקרה (פלומר ער איז אזוי גיוונד גיווארין ניט פון אים) האט ער דערפון אויך גרויסע יסורים גיהאט. און ער איז פול גיווען מיט יסורים תמיד.

און אזוי אז ער האט באדארפט איין מלבוש. האט ער גירופן דעם שניידער. און האט זיך מיט אים גימוטשעט. ביז ער האט אים אויסגילערנט אז ער זאל מאכין דאס מלבוש מיט דער מאדע אזוי ווי ער וויל. אזוי ווי ער האט גוואוסט. האט דער שניידער צו גיטראפין און האט אים גימאכט דאס מלבוש אזוי ווי ער האט גיוואלט. נאר איין לעפיל האט דער שניידער גיפֿעלט און האט עס ניט גוט צו גיטראפין.

האט ער דערפון גרויסע יסורים גיהאט. ווארן ער האט ביי זיך גוואוסט כאטשי דא איז דרויף קיינער קיין מבין ניט. איך זאל אבער זיין אין שפאניא. מיט דעם לעפיל. וואלט מען אויס מיר גילאכט. און איך וואלט א פנים גיהאט ווי חזק. און אזוי איז ער גיווען פול מיט יסורים תמיד.

און דער תם פֿלעגט אלע מאל לויפֿין און פֿלעגט קומען צום חכם מיט שמחה מיט פרייד. און ער האט אים אלץ גיפונען אין צער און פול מיט יסורים. און ער האט אים גיפֿרעגט אזוי א חכם און אזוי איין עושר ווי דו ביסט וואס האסטו אלץ יסורים תמיד. פאר וואס בין איך תמיד פרייליך.

איז דאס באם חכם גיווען א גישפֿעט. און ער האט ביי אים א פנים גיהאט פאר משוגע. האט דער תם צו אים גיזאגט: אפילו גלאטע מענשן אז זיי שפֿעטן אויס מיר זענען זיי אויך נערגנים. ווארין אז זיי זענען שוין קליגער פון מיר זענען זיי זיך ערשט נערגנים. מפל שפֿן אזוי א חכם ווי דו ביסט. וואס איז אז דו ביסט שוין קלוגער פון מיר.

האט זיך דער תם אנגירופין און האט גיזאגט צום חכם ווי גיט דער אייברישטער אז דו זאלסט קומען אויף מיין שטייגער (פלומר דו זאלסט אויך א תם ווערן)

האט דער חכם גיענפֿערט. דאס קאן גימאלט זיין אז איך זאל קומען אויף דיין שטייגער. אז גאט זאל ביי מיר דעם שכל אוועק נעמען חס ושלום, אודער איך זאל חס ושלום קראנק ווערן. קאן זיין אז איך זאל אויך ווערן משוגע. ווארין וואס ביסטו דען נאר משוגע. נאר אז דו זאלסט קומען אויף מיין שטייגער. דאס איז ניט גימאלט בשום אופן. אז דו זאלסט זיין אזוי א חכם ווי איך.

האט דער תם גיענפֿערט.

ביי השם יתברך איז אלץ מעגליך קאן זיין פֿהרף עין

(אזוי ווי איין אויגן בליק)

אז איך זאל קומען אויף דיין חכמה.
האט דער חכם אויס אים זייער גילאכט.

וואס מיינט 'בקי' ברצוא און 'בקי' בשוב ?!

גייט נישט ווי אזוי מען וויל און ווי אזוי מען האט זיך אויסגעפלאגט. אסאך מאל איז זייער שווער צו עפענען א ספר, צו טון א מצוה, דער יצר הרע איז זיך זייער מתגבר אויף יעדן איינעם, אויף יעדע דבר שבקדושה איז דא עקסטערע שוועריקייטן און טרדוה, מיט דעם אלעם דארף מען וויסן און זאגן אז דער אויבערשטער איז מיט מיר - 'אציעה שאל הנה' אפילו אויב איך ליג באקוועם אין שאל תחתית, איז דער באשעפער אויך מיט מיר און איך קען אין דעם מצב אויך טרעפן מיט וואס אים צו דינען און זיך מחיה זיין.

דער רבי רעדט אין תורה ו' אז ס'איז דא א סוד וואס הייסט סוד פונת אלול, האט דער רבי דארט געזאגט אז די פונת איז פשוט, מען דארף זיין בקי ברצא ובשוב. 'ברצא' מיינט אז מען דארף גיין מער און מער, העכער און העכער אין עבודת השם, און טון מער און מער וויפיל מ'קען אריינבאפן. פון צווייטן זייט, 'בקי בשוב', דאס מיינט אז אויב מען פארהאקט זיך, עס

די נייטע מעשה (2) - פונעם חכם מיטן תם

- אן א הערליכע שיינע אכסניא.
- געבליבן די גאנצע צייט אן די אכסניא.
- י. **איז געפאלן פארן שררה (שר), דאס פינגערל וואס דער חכם האט געמאכט?**
 - עס איז אים זייער געפעלן.
 - יא, נאר איין זאך איז אים נישט געפעלן.
 - עס איז אים נאר נישט געפעלן.
- יא. **האט דער חכם מצליח געווען אויסצוקרייזן דעם דומיט (דימאנט) פונקט ווי דאס צווייטע דומיט?**
 - יא, ער האט דאס די זעלבע אויסגעקרייזט.
 - יא, נאר עס האט געפעלט איין זאך.
 - בכלל נישט אויסגעקומען ענדליך צום צווייטן דומיט.
- יב. **איז געפעלן פאר דעם שררה, דער דומיט וואס דער חכם האט געקרייזט?**
 - עס איז אים וואויל געפעלן.
 - יא, ער האט געהאט נאר איין הערה.
 - עס איז אים בכלל נישט געפעלן.
- יג. **וואספארא יסורים האט דער חכם געהאט פונעם אויסגעקרייזטן דומיט (דימאנט)?**
 - פון א קלאפ וואס ער האט געכאפט פונעם דומיט.
 - פון א פעלער וואס ער האט געמאכט.
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- יד. **וואס האט דער עולם געזאגט ווען א קראנקער איז געזונט געווארן פון די רפואות פונעם חכם?**
 - געלויבט דעם חכם אז אין זיין זכות איז ער געהיילט געווארן.
 - ס'איז א מקרה (סתם אזוי).
 - ווען נישט די רפואות, וואלט ער שנעלער געהיילט געווארן.
- טו. **וואס האט דער תם געענטפערט פארן חכם, ווען ער האט אים געזאגט: "דו קענסט בשום אופן נישט ווערן אזוי א חכם ווי מיר?"**
 - ביי השם יתברך איז אלעס מעגליך.
 - ער האט מודה געווען צו אים.
 - אים בכלל נישט געענטפערט.
- טז. **וואס לערנסטו זיך דערווייל פון די מעשה?**
 - ס'איז כדי זיך צו לערנען אסאך פאכן צו קענען מאכן פון דעם פרנסה.
 - נישט קוקן וואס אנדערע טוען.
 - _____

- א. **וואס האט דער תם געזאגט פאר זיין ווייב אויף זיין שוך מיט דריי עקן?**
 - וואספארא שיינקייט און וואוילקייט איז דאס שוך.
 - וואספארא זיסקייט איז דאס שוך.
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- ב. **ווען זיין ווייב האט אים געפרעגט: "דו נעמסט נאר א גולדן מיט א האלב", וואס ענטפערט דער תם?**
 - דאס איז יענעמס מעשה, און דאס איז מיין מעשה.
 - וואס האבן מיר צו שמועסן פון אנדערע לייט.
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- ג. **וואס האט דער תם געזאגט פאר די מענטשן וואס האבן מיט אים אנגעהויבן שמועסן כדי צו שפעטן פון אים?**
 - מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד.
 - נאר אן ליצנות.
 - ער האט זיי מוסר געזאגט, פארוואס זיי מאכן ליצנות.
- ד. **וואס האט אים זיין ווייב געגעבן אנצוטון ווען ער איז געגאנגען צום חכם?**
 - די פעלץ.
 - די טולפ.
 - די יופא.
- ה. **פאר וואס האט דער חכם מקרב געווען דעם תם ווען ער האט אים געזען?**
 - ווייל דער תם איז געווארן א חכם.
 - ער האט אים נישט געוואלט פארשעמען ברבים.
 - וועגן די ליבשאפט פון דער יונגט.
- ו. **וואס איז געווארן מיט די הויז פונעם טאטן פונעם חכם?**
 - עס איז זייער שיין איבערגעבויעט געווארן.
 - עס איז אינגאנצן חרוב געווארן.
 - עס איז געווארן א הערליכע שיינע אכסניא.
- ז. **וואו איז דער חכם געפארן גלייך ביים אנקומען צו זיין שטאט?**
 - צו אן ארבעריג (אכסניא).
 - צו זיין טאטנס הויז.
 - צו די שטוב פונעם תם.
- ח. **האט דער חכם געהאט פון דעם פלאץ וואו ער איז איינגעשטאנען?**
 - זייער הנאה געהאט.
 - ס'איז נישט געווען באקוועם פאר אים.
 - ער האט געהאט דארטן יסורים.
- ט. **וואו איז דעם חכם געגאנגען וואוינען נאך דעם?**
 - אין די שטוב פונעם תם.

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149 646-518-1095

א ברסלב'ע דרוק!!

צושטאנד געקומען, און וואס זענען געווען די שוועריקייטן פון ר' נתן צו עס צאמקלויבן און שרייבן? אט ליינט ווייטער:

ר' נתן שרייבט אין ימי מוהרנ"ת ווי שווער ס'איז אים אנגעקומען די דרוק און וויאזוי זיי האבן געמאכט דעם שמות הצדיקים:

געווען איז דאס אין יאר תקפ"א. ר' נתן איז געווען זייער פארנומען מיט זיין דרוקעריי, און ער שרייבט דארט ווי שטארק ער האט געוואלט אנקומען קיין ארץ ישראל, אבער ער האט געהאט אסאך מניעות פון געלט פארן דרוק, אזוי אויך האט געפעלט פאפיר [צו דרוקן גרויסע ספרים] און נאך זאכן צום דרוקן און דאס האט אים אפגעהאלטן פון פארן קיין ארץ ישראל. שרייבט ר' נתן אז וויבאלד ער האט געהאט מניעות צו דרוקן גרויסע ספרים, האט ער באשלאסן צו דרוקן [א קליין ספר] אויף איין פאפיר, דעם ספר האלף בית - דאס איז דער ספר המדות וואס אינז קענען היינט, ווייטער שרייבט ער:

"מיין זון האט אויסגעגעבן זיין געלט אויף דעם ספר האלף בית און מיר האבן עס אנגעהויבן צו דרוקן. (אין אנהייב איז

געווען דער ספר המדות צוזאמען מיט שמות הצדיקים.) איך האב זיך צוגעיאגט איבערצושרייבן פונדאסניי, אלע נעמען פון די תנאים

און אמוראים וואס אין אנפאנג איז געווען געדרוקט פון דעם גאר ווייניג (נעמען). איך האב אנגעהויבן צו ארבעטן דערויף און דאס איז מיר געווען זייער זייער שווער.

טייערע קינדערלעך, מיר האבן זיך אפגערוועט אפאר וואכן, עס איז נישט געווען קיין הפשר פון דער ברסלב'ער דרוק, אבער נישט געזארגט. דאך איז קיין יאוש נישט פארהאן! אין א ברסלב'ע דרוק ווייסט מען אז ס'איז קיינמאל נישט צו שפעט, מען קען זיך שטענדיג שטארקן און אנהייבן פונדאסניי.

ווי באוואוסט האט דער ספר "שמות הצדיקים" זייער אסאך סגולות. ס'איז מסוגל צו משנה זיין די טבע, די נאטור פון א מענטש. למשל, ס'איז דא א אינגל וואס ס'איז אים זייער שווער צו אויפשטיין פרי און זיך שטעלן פארן רבי'ן אין כותה אין צייט, אדער יעדער אנדערע שווערע נאטור וואס מען האט זיך איינגעוואוינט, קען מען עס פארט טוישן, נישט מיט קיין שטראפן אדער אנדערע בייזע מיטלען, מען דארף נאר בתמימות עפענען א קוונטרס "שמות הצדיקים" און זאגן די די נעמען פון די הייליגע צדיקים און עס טוט אויף ברוק ומנוסה.

היינט גייט מען אריין אין ספרים געשעפט, און גלייך טרעפט מען פאר די אויגן דעם שמות הצדיקים, פון יעדן סארט; ס'איז אויך דא דערפון קליינע המחלקה, אזוי קענען עטליכע אידן אינאיינעם ענדיגן שמות הצדיקים אין א קורצע צייט. אבער וויאזוי איז דער ספר שמות הצדיקים בכלל

גלייך ווען איך האב אנגעהויבן זיך באשעפטיגן דערמיט צו שרייבן די שמות הצדיקים, האב איך זיך מחזק געווען אין הארץ אז אין דעם זכות וועל איך זיכער אנקומען קיין ארץ ישראל, ווייל ווען מען דערמאנט די נעמען פון צדיקים איז דאס גאר א וואונדערליכע זאך און העלפט זייער צו עבודת השם ווי איך האב שוין אביסל ערקלערט און עס איז נאך דא גאר פיל צו ערקלערן איבער די גרויסקייט פון די מעלה צו דערמאנען מיטן מויל די שמות הצדיקים.

איז מיר אויפגעקומען א געדאנק אז דורך דעם וואס איך בין זוכה צו מזכה זיין דעם רבים, צו מסדר זיין די אלע שמות הצדיקים און אלע נעמען פון די הנאים ואמוראים פון גאנץ ש"ס און ספרי מדרשים וכו', וועל איך אנקומען קיין ארץ ישראל."

און ביים סוף פון שמות הצדיקים שרייבט ר' נתן: "ווען מיר דערמאנען די נעמען פון די צדיקים, וואס אין יעדע נאמען ליגט דער סוד פון דעם צדיק און ביים דערמאנען דעם

המשך פון זייט 2

דעם רבינוס לייט

אינ דעם ספר!

מיין טאטע איז געווען גאר א חשוב'ער איד. ליידער, האב איך קיין סך נישט זוכה געווען צו פארברענגן מיט אים אין מיין יוגנט. ווען איך בין נאך געווען גאנץ אינג האט מיין טאטע זיך ארויסגעלאזט איבער די שטעטט און דערפֿלעך צו זוכן פרנסה. אבער איך דערמאן זיך אין מיינע יארן קינדער יארן, פון זעקס-זיבן יאר אלט; איך בין געזעצן מיט מיין טאטן אויף א באַנק, ווען ער וואקלט זיך שטארק אהין און צוריק און זינג זיך אונטער א לידל. איך האב באמערקט אז זיין וואקלענישן זענען גאנץ שארף, האב איך אים

נאמען איז מען מערר די אלע גוטע מעשים און הייליגע עבודות וואס דער צדיק האט געטון ביים לעבן, אזוי קענען מיר דאן אויף זיך מערר זיין און נאכגיין זייערע וועגן."

טייערע קינדער, זעען מיר פון דעם ווי שווער ר' נתן האט געארבעט אז מיר זאלן האבן גרייט אלע נעמען פון די צדיקים, פארשטייט זיך אליין אז ר' נתן האט נישט געהאט קיין קאמפיוטער צו אפיר זוכן אלע נעמען מיט איין דרוק אויף די קנעפלעך, ער האט מיט זיין הייליגע מוח געדארפט אדורכלויפן גאנץ ש"ס און אזוי די שפעטערע צדיקים און אויסשטעלן לויט די אלף בית, תקופה, לויט משפחות, און שפעטערע צדיקים, און תלמידי בעל שם א.א.וו.

וואס דארפן מיר טון?! נאר עפענען דאס מויל און זאגן די נעמען, לאמיר זיך מחזק זיין יעצט פאר אימאן, און דערמאנען די אלע הייליגע נעמען, דאס וועט זיכער צוהעלפן צו אנקומען צום הייליגן ציון וואס האט א קדושה פון ארץ ישראל.

געפֿרעגט דערויף מיט נייער, "טאטע אפֿשר ביסטו הונגערט?"

"ניין, איך האב שטערבליכע ווייען אין מיינע ציינער," ענטפֿערט ער מיר.

"דעמאלס, פֿארן וואס זינגסטו, אז דו האסט יסורים?"

"אז מען האט שמערצן טוט מען קרעכצן, און דאס טו איך טאקע, אבער מיט א פֿרייליכע קרעכץ. גענוג אז איך רייס זיך פֿאר יסורים, דארף איך נאך ארויפֿוואַרפֿן א מרה שחורה אויף די ארומיגע?"

המשך אי"ה קומענדיגע וואך

נייע התחדשות, אזוי ווי מען בעט טאקע ראש השנה - וואס ראש השנה געפאלט אום ראש חודש, ווייל ראש חודש ווערט נתחדש די לבנה, דערפאר בעט מען טאקע תתחדש עלינו שנה טובה, 'חדש' דער עיקר איז התחדשות, און דאס איז די פונת פון ראש השנה צו שרייען צום אויבערשטן ממעמקים קראתיה ה', און נישט פארגעסן אז קיין שום צעקה ווערט נישט פארלוירן און קיין שום רצון ווערט נישט פארלוירן, יעדעס רצון וואס א אינגעלע וויל נאר טון, עפעס א מצוה, אדער א דבר שבקדושה ווערט נישט פארלוירן, אלעס ווערט פארשריבן אויבן און עס ווערט פון דעם געוואלדיגע שעשועים און א נחת רוח פארן אויבערשטער."

דא ענדיגט ר' נתן דעם בריוו און ער שרייבט זיך אונטער: "דא רעדט צו אייך, אייער חבר, אייער רבי, אייער תלמיד, וואס ווארט אז זיין חלק זאל זיין מיט אייך אויף אלעמאל!"

טייערע קינדער, לאמיר זיך באנייען אין די טעג פון אלול. תשרי און ימים נוראים, מיר וועלן נעמען אויף זיך א נייעם קשר צו רעדן צום אויבערשטן יעדן טאג און זיך פרייען מער און מער מיט אונזער אידישקייט, מיט די נקודות טובות וואס מיר פארמאגן, מיר האבן א געוואלד פון נקודות טובות, אזעלכע שעשועים מאכן אונז פארן אויבערשטן מיט אונזערע נקודות טובות.

און נאכאמאל נישט פארגעסן זיך בעטן ביים אויבערשטן יעדן טאג סיי ביי התבודדות און נאך אזעלכע תפלות, תהלים אז דעם רבי'נס קבוץ זאל אנגיין מען און מער און עס זאל נישט פועלן קיין שום נפש פון קבוץ, די הכתרה זאל זיין בשלמות אין אומאן, און בקרוב ממש זאל שוין נתגלה ווערן די געבעט וואס מען בעט ימים נוראים. מלך על כל העולם כלו בכבודך, במהרה בימינו אמן ואמן.

א ליכטיגן פרייליכן שבת.

פריינד - אזוי ווי מען האט שוין גערעדט אן א שיעור מאל, אז דאס איז דער עיקר, צו רעדן מיטן אויבערשטן, דערציילן פארן אויבערשטן, זינגען פארן אויבערשטן, לויבן דעם אויבערשטן, דאנקן דעם אויבערשטן, שרייען צום אויבערשטן.

די טעג פון אלול זענען שוין דא, ס'האט זיך שוין אנגעהויבן שבעה דנחמתא, און מ'דארף זיך צוגרייטן צום הייליגן ראש השנה, אזוי ווי דער פסוק זאגט: "אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו (עמוס ג)". ווי קען זיין אז מען וועט בלאזן א שופר אין שטאט, און דער פאלק וועט נישט כאפן א פחד א שרעק? און דו זאלסט גוט געדענקען אלע אונזערע דיבורים אויף חודש אלול, און חודש תשרי, עס זאל נישט ווערן ביי דיר אלט, ווייל דאס איז אזעלכע חדושים וואס באנייעט זיך שטענדיג, יעדן טאג פאר יעדעם איינעם וואו ער שטייט און וואו ער גייט.

דער סוד פון מחזק זיין און מחיה זיין א איד דאס איז א מורא'דיגער סוד וואס דער סוד ווייסט נישט נאר דער ווער עס האט מגלה געווען דעם תורה - תורה ו' ס'איז נישט דא היינטיגע צייטן, אין די דורות ווער עס קען אונז מחיה זיין און אריינשיינען חיות מיט התחדשות, התלהבות און פרישקייט נאר דער צדיק וואס האט מגלה געווען דעם תורה. און ער האט אונז געשטארקט מיט אלע סארטן לשונות פון חזקים: 'זיך קיינמאל נישט דערשרעקן', 'קיין יאוש איז נישט פארהאנדין', און 'דער אויבערשטער איז מיט דיר, ביי דיר, און נעבן דיר'. און דער אמת, האט אין זיך א תמימות ופשיות וואס איז מחיה און עס בארואיגט דעם נפש. און באהאלט אין זיך מורא'דיגע סודות.

זאל דער אויבערשטער העלפן אז אין די טעג פון אלול מיט תשרי זאל מען ממשיך זיין אויף זיך א

וועלכע אינגלעך האט דער

רבי פארהערט?!

צוויי אינגלעך, ר' שַׁכְנָא, דער זון פון ר' נָתָן און ר' אַפְרַיִם א זון פון ר' נַפְתָּלִי - דעם רבינ'ס תלמיד.

זיי האבן גערעדט מיטן רבי'ן פון דיני ממונות אין די גמרא פון די בבא'ס, האט זיי דער רבי געגעבן א פּרַעג: "ווער איז בעסער, א מלוה צו א לווה?!"

האט זיך אנגערופן ר' שַׁכְנָא: "אוודאי איז א מלוה בעסער!"

זאגט דער רבי: "נו, ווי איז אויב ער פארבארגט און מען גיבט אים נישט אפ - מען צאלט אים נישט צוריק?!" האט שַׁכְנָא געשוויגן!

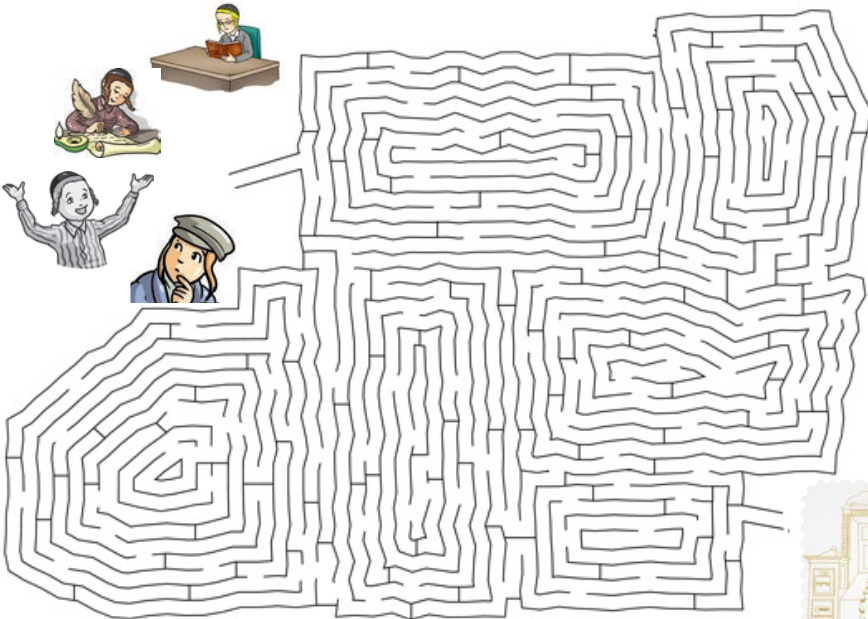
שפּעטערע יארן, איז געווען אז פארוועמען ר'

שַׁכְנָא האט פארבארגט געלט האט אים קיינער נישט אפגעגעבן!

ער האט געהאט פונעם רבי'ן דאס דאזיגע ווארט, דו ווילסט זיין א מלוה? וועסטו זיין א מלוה! דער רבי ברוח קדשו האט אים דאס מרמז געווען.

מען לערנט זיך פון דעם אז יעדעס ווארט פון א צדיק איז אויסגערעכנט און עס ליגט אין דעם זייער טיפע פונות, אפילו ווען עס קוקט אויס אז דער צדיק פארהערט סתם אזוי די גמרא, ליגט אין זיינע שאלות אויך סודות און רוח הקודש.

פארשטייען מיר פון דעם אז יעדעס ווארט וואס דער רבי זאגט איז זיינע ספרים ליגט דארט פאר אונז געוואלדיגע עצות און דרכים פאר יעדן פאר אונז פרייוואט.

אלע קינדער בענקען און זענען מתפלל פאר'ן הייליגן רבינ'ס קיבוץ ראש השנה אין אופאן, העלף זיי ארויס אנקומען צום ציל...

אזוי ווי מיר האבן ארויסגעשיקט פאר אלע קינדער קארטלעך פון די מתמידים נעמען, אבער עס איז נאכנישט אנגעקומען צו אלע געגנטער, וועלן מיר מוזן געבן נאך א געלעגנהייט צו אויסקלויבן א נאמען.

עס ווערט געזוכט...!

...די נאמען

פאר די נייע מתמידים וואס וועט זיך בעזר השם עפענען ווינטער תשפ"ג, פאר די ברסלב'ע קינדער פון אמעריקא, קאנאדא, אייראפע. דער נאמען פון דער מתמידים געפינט זיך דא אונטן צווישן אלע נעמען, זוך עס אויף און קלינג אריין אין טעל לייזן, מיט דיין נאמען, שטאט וואו דו וואוינסט, טעלעפאן, כתה. מען קען אויסוועלן ביז דריי נעמען.

646-213-4766

ענגלאנד 020-37459540

דער געווינער וועט באקומען א סעט ליקוטי הלכות

א מחיה * אבני קודש * אוהל תורה * אולפן חדת * אוצרות * אור זורח * אור תורה * אורייתא * אחדות * אמרי נועם * אריינכאפן * אשרינו * בן מלך * בן תורה * בני הנעורים * בפיך ובלבבך * ברכת התורה * דפים * דרך הלימוד * המשכה * התחדשות * התמדה * התמדת התורה * והודעתם לבניך * זריזים * זריחה * חבורה * חברותא * חברים * חטוף ואכול * חיים טובים * חן דקדושה * חן התורה * חשק התורה * יום-יום * ינוקא * יסודות * ישוב הדעת * כסדר * כסדרך * כתר תורה * לב התורה * להבין * ללמוד * להחיות * להמשיך * לומד תורה * לחטוף טוב * לימוד התורה * מחכימת * מעלות-תורה * מקור חיים * מקור חכמה * משיבת נפש * משכן התורה * מתיקת התורה * מתמיד * נחל נובע * נעימות * נצח * נקודות-טובות * סגולה * על התורה * עסק התורה * עץ חיים * עת ללמוד * עת לעשות * פרישקייט * פרפראות * קביעות * קבלת התורה * קבלת עול * קיום התורה * קומי רוני * קמץ אלף * קנינים * שיעורים * כסדרם * שלהבת * שמחת התורה * שמחת לב * שעשועים * שפתי תורה * תורה בקביעות * תורת השם * תורה תמימה * תורת חסד * תורת משה * תכלית * תמימי דרך